

В И Ш Г О Р О Д

Читай і пиши про СВОЄ місто

Виходить з 4 листопада 1995 року

Субота, 18 липня 2015 року, № 29 (1029)

Міське комунальне господарство

Підготовка до зими

Утеплюють стіни у дитсадках

> 3

По-жіночому

Плетемо сітку миру

Валентина ЯКОВЕНКО, «Вишгород»

> 5

«Дідовиця» — Петрівці — Лютіж
— Демидів (автобус — щодня) > 2

Говорить
Донбас > 2

100 днів
на посаді > 2

Табір для
дорослих > 4

Великі
греблі > 4

Свіча пам'яті

У вівторок, 21 липня — сорок днів із дня смерті нашого міського голови Решетняка Віктора Олександровича. Запалимо разом свічки (бажано — мати із собою свічку-таблетку чи лампадку), аби віддати данину його світлій пам'яті.
Збір — о 21:30 на площі перед адмінбудинком (пл. Т. Шевченка, 1).

«Ремонтуємо дороги: археологія почекає, а ЗМІ нехай заробляють»

Влас. інф.

48 сесія міськради

Засідання 48-ої сесії Вишгородської міської ради VI скликання розпочалося у складі 25 депутатів. Упродовж двох годин підійшли ще двоє. Розглянули 18 питань.

Так, було затверджено доходи і видатки міського бюджету за 1 кв. 2015 р. (див. офіційний сайт міськради www.vyshgorod.com.ua). Встановлено надбавки та премії в. о. міського голови. Надано дозвіл ВМКП «Водоканал» на отримання кредиту.

Визнано статус гуртожитку на просп. Т. Шевченка, 6: затверджено акт безоплатного приймання-передачі з районної в комунальну власність територіальної громади міста гуртожитку та зовнішніх мереж електро-, тепло-, водопостачання та водовідведення, що призначені для його обслуговування; надано дозвіл на приватизацію житлових приміщень; доручено провести інвентаризацію, а також замовити проект реконструкції та звернутися до райради з проханням передбачити у районному бюджеті відповідні видатки.

Затвердження програми теплозбереження та економії енергоресурсів у місті на 2015 рік (встановлення 20 приладів обліку теплової енергії у 18 багатоквартирних будинках міського житлового фонду, виготовлення відповідної технічної документації та перевірку вже чинних лічильників) присутні у залі громадські активісти прийняли стримано.

Жодного вигуку «Слава нації» не пролунало також, коли депутати відхилили розгляд програми підтримки археологічних розкопок у місті (рік-два це почекає! та й взагалі: це прерогатива держави, а не місцевого самоврядування — а нам потрібні нормальні дороги, хоча б ямковий ремонт, особливо у приватному секторі). Не допоміг ви-

ступ науковця Всеволода Івакіна: що Вишгород досліджується півтора століття, що це — частина гончарного кварталу, що артефакти у землі можуть і не зберегтися, що не всі території входять у зону історичного ареалу, що археологія — перший крок до туристичного майбутнього Вишгорода.

Перспективи розвитку Вишгорода як туристичного центру, формування нації на історичних засадах громадських діячів не зацікавили — не до того, вижити б... Хоча не можна сказати, що про майбутнє активісти не думають: пропозиція не збільшувати кошторисні призначення на інформаційне забезпечення газети «Вишгород» і телерадіокомпанії «Вишеград», а натомість направити 173 200 грн на дитсадок викликала бурхливу реакцію у залі. Щоправда, аплодисменти вщухли після репліки начальника фінансово-бухгалтерського відділу міськради: лише на проект одного пристойного дитсадка потрібно до півмільйона, а вартість нового сягає 80 млн грн (що удвічі більше за міський бюджет).

Аплодували прихильники депутата О. Сливи, після чого депутати навперейми кинулися розтягати ці кошти на свої округи. Виступам підбив риску депутат В. Кутаф'єв, який сказав, що 18 мажоритарників рівні перед усією громадою, тож, якщо ділити — то на всіх порівну або спрямувати кошти цільовим призначенням на соціальний захист населення.

Не надали, зокрема, депутати дозволу на створення органу самоорганізації населення — вуличного комітету «Житловий мікрорайон «ГЕС»». А от за подовження (поновлення) дії договору оренди з ФОП Івасько Я. М. (МАФ-магазин-кафе-кінькаповерхова споруда на вул. Набережній) голосували двічі — після нагадування про недоотримані таким чином у міський бюджет 230 тис. грн.

Жити для людей

Артем ГЛУЩЕНКО, голова Вишгородської організації політичної партії «Сила Людей»

Місяць тому нас приголомшила звістка про раптову смерть Вишгородського міського голови Віктора Решетняка. Чимало вишгородців за цей час переоцінили своє ставлення до мера і до зробленої ним роботи, переглянули своє бачення розвитку Вишгорода.

Усі ми бачимо, як завдяки самовідданій праці Віктора Олександровича і його безмежній любові до рідного міста покращився зовнішній вигляд Вишгорода: реконструйовано дороги, тротуари, набережну Київського моря, з'явилися нові парки і сквери. І якщо Київ залишається «містом для роботи», то

Вишгород, як і мріяв наш мер, став містом для життя і відпочинку. Тут хочеться жити і рости дітям.

За роки головування Віктора Олександровича затверджено новий Генеральний план розвитку міста, завдяки якому воно зараз має величезну перспективу розвитку культурного та інтелектуального кластера Київської агломерації.

Звісно, є ще важливі завдання: вкрай потрібні дитячі садочки, нові комунікації, вирішення питань зайнятості населення.

Розв'язання проблеми із застарілими комунікаційними мережами вбачаю у залученні американських грантів та іноземних інвесторів. Це допоможе і у створенні нових робочих місць. Адже, попри те, що місту понад тисячоліття, Вишгород тільки зараз проявляє свої унікальні риси і характер. Наше завдання — зробити його ще кращим. І я впевнений, що разом із вами нам це вдасться зробити.

Я хотів би подякувати жителям Вишгорода за підтримку ініціативи перейменування площі біля БК «Енергетик» у площу імені Віктора Решетняка.

Де кілька днів активісти Вишгородської організації політичної партії «Сила Людей» збирали підписи у городян на підтримку цієї ініціативи. Звернення встигли підписати понад дві тисячі вишгородчан.

Ваші підписи та підтримка — це наша з вами маленька подяка за те, що Віктор Олександрович зробив для міста та його мешканців. Адже критикувати можуть всі, а роблять щось дійсно потрібне і гарне для міста — лише деякі. Необхідно відкинути політиканство та спекуляції і примножити спадщину.

Давайте згадаємо кредо Віктора Олександровича «ЖИТИ ДЛЯ ЛЮДЕЙ». Ці слова повинні стати дороговказом для кожної людини, кожного політика і кожного чиновника.

Моя думка

НИТКА НАДІЇ для Івана Скрипченка

Влас. інф.

ФОТО — РОДИННИЙ АРХІВ
СКРИПЧЕНКІВ-ЖУРАВЛЬОВИХ

Іван Скрипченко народився у 1998 році абсолютно здоровою дитиною. Ріс активним, цікавим, рухливим хлопчиком. Мав багато друзів, захоплен, мріяв про майбутнє, як і всі однолітки. У 2004 році пішов до школи.

Усе змінилось, коли виявилися перші ознаки хвороби. Почав деформуватися лікоть на руці. Лікарі ставили різні діагнози і навіть наклали гіпс. Але нічого не допомогло, стало тільки гірше. З часом стали боліти всі кістки, деформуватися голіностопна частина ноги та коліна. І тільки коли вже Ваня не зміг ходити до школи, лікарі поставили діагноз ЮРА (ювенільний ревматоїдний артрит), переважно суглобна форма, швидко прогресуючий поліартрит.

Хвороба змінила і Іванкове життя, і сім'ї — він навчався вже вдома, чергуючи уроки з лікуванням. Друзі поступово розгубилися. Кожного року страшний діагноз усе більше обмежував можливості підлітка, який мав би дорослішати, набиратися сил і здоров'я. У Івана все навпаки — суглоби ще більше деформувалися, одна нога почала всихати і стала коротшою, від болю в тілі важко було заснути вночі, а вранці без милиць не завжди виходить вставати.

На жаль, українські лікарі не можуть зупинити хворобу. А якщо дозволити їй прогресувати, то майбутнє — інвалідне крісло. На ліки, що лише частково дозволяють не погіршити стан підлітка, потрібно до 20 тис грн. у місяць (така

підтримуюча терапія має тривати рік-два, не менше).

Сильний дух, міцний характер, неймовірна жага до повноцінного життя та спілкування день за днем допомагають йому боротися, йти до здійснення своїх мрій. Хвороба змусила Ваню раніше подорослішати та зовсім інакше дивитися на своє життя.

Він не тільки втратив, а й отримав. Зараз він ходить до церкви, де знайшов багато друзів, які його люблять і підтримують. Ваня вірить, що сила віри, яка живе в його серці, створить чудеса.

У хлопця є шанс — лікування за кордоном. Ніна Миколаївна Журавльова — одинока мати, що сама виховує сина-інваліда. Тож має велику надію на небайдужих людей, які допоможуть коштами на лікування.

Благодійні фонди, громадські організації, депутати й усі небайдужі громадяни! Коли 1 500 людей зберуть по 100 грн — цього буде достатньо на діагностику і дорогу до Ізраїлю та назад, в Україну.

Реквізити для безготівкового поповнення карткового рахунку:

1) через **термінали** або **каси** «Ощадбанку» можна перерахувати кошти на картку **26254520206638** (Ніна Журавльова);

2) через **термінали** або **каси** «Приватбанку» можна перерахувати кошти на картку: **4731 2171 0499 0468** (Ніна Журавльова).

Докладніше — за телефоном:

097-723-76-47 (Журавльова Ніна Миколаївна — мама Івана Скрипченка).

Від редакції. Кошти для діагностики Тетяни Антоненко з Ясногородки (газета № 28'2015 від 11 липня) — зібрані. Спасибі всім небайдужим мешканцям міста і району, які подали руку допомоги дівчинці.

У Демидівський зоопарк щодня — через «Дідовицю», Петрівці, Лютіж

Влас. інф.

Із 13 липня ТОВ «Авто-Лайн» відкрило новий щоденний маршрут. До зоопарку «12 місяців» у с. Демидів курсуватиме м'який автобус із кондиціонером.

Вартість проїзду від ст. м. «Героїв Дніпра» (м. Київ) становитиме 15 грн. Із Вишгорода (зупинка біля Податкової) це вам обійдеться в 11 грн.

Із центру Вишгорода пасажир платитимуть: до «Карату» та житлового масиву «Дідовиця» — 2 грн; до Нових і Старих Петрівців — 5 грн; до Лютежа — 7 грн; до Демидова — 9 грн.

(Таблицю вартості проїзду див. на сайті газети «Вишгород» www.vyshgorod.in.ua)

Поки що на маршруті два автобуси, які відправляються:

від ст. м. «Героїв Дніпра» о: 8:00, 8:30, 10:30, 11:00, 13:00, 13:30, 15:30, 16:00, 18:00, 18:30;

із Демидівського зоопарку «12 місяців» о: 9:00, 9:30, 11:30, 12:00, 14:00, 14:30, 16:30, 17:00, 19:00, 19:30.

ТОВ «Авто-Лайн» вивчає пасажиропотік і, за сприятливих прогнозів, планує задіяти 5-7 автобусів та організувати початок маршруту о 6:40 (з Києва) й о 7:50 (із Демидівського зоопарку), а кінець — о 21:20 (з Києва) й о 22:30 (із Демидівського зоопарку).

Вишгородський стандарт

Влас. інф.

Минуло три місяці, як на посаду голови Вишгородської райдержадміністрації було призначено Олександра Горгана. Чим він займається щодня, що вже зроблено, які перспективи — про це йшлося на прес-конференції 14 серпня у малій залі адмінбудинку (м. Вишгород, пл. Т. Шевченка, 1). Слухали представники громадськості, запитували ЗМІ — місцевого й обласного рівня, офіційні, комунальні та приватні.

У звіті голова Вишгородської РДА виділив вісім головних пріоритетів своєї роботи.

Перший — забезпечення наших земляків, які беруть участь в АТО на Сході України, соціальний захист їхніх родин, реабілітацію демобілізованих, оздоровлення дітей військово-службовців.

Другий — соціальний захист мешканців району (зокрема програма «Турбота» та субсидії малозабезпеченим).

Третій — інвестиції та створення нових

робочих місць.

Четвертий — наповнення бюджету та робота з боржниками.

П'ятий пріоритет, якого від адміністрації очікують люди, — реконструкція і будівництво об'єктів соціальної сфери. Це капітальне будівництво та оновлення лікувальних установ, дитячих садків тощо.

Шостий — протидія незаконному користуванню надрами (добуванню піску та чорнозему).

Сьомий — ліквідація стихійних сміттєзвалищ, які «організують» у вишгородських лісах «підприємливі» кияни.

Восьмий пріоритет — протидія корупції за допомогою громади.

За 100 днів започатковано новий напрямок — розвиток інформаційних технологій (з вересня стартує «Winner OS» — отримання навиків програмування за 4 місяці). Йшлося і про те, що книгу не замінить ніяка комп'ютерна програма, а також про розвиток «зеленого» туризму та «залюднення» глухих

кутків: ключові слова «Вишгородського стандарту» — екологічний та інноваційний (навчання й робота — дистанційні).

Олександр Грган розповів про культурні заходи, торкнувся однієї з найскладніших проблем району — транспорту, озвучив своє бачення добровільного об'єднання громад.

Відповідаючи на запитання представників ЗМІ, голова Вишгородської РДА висловив свою підтримку патріотичним громадським організаціям, розповів про надання правових послуг, безкоштовних проектів ергономного енергоефективного житла для людей, що купуватимуть земельні ділянки у найвіддаленіших кутках району, торкнувся незаконної риболовлі, неконтрольованої діяльності деяких підприємств (зокрема — залів ігрових автоматів та виробництва м'яса птиці), спорту, роботи з переміщеними особами, судових розглядів, об'єктів будівництва, залучення інвесторів (зокрема шляхом зміни юридичних адрес), перенесення столичного виробництва в київські передмістя (зокрема — і поблизу Вишгорода), а також відповів, хто і за які кошти має будувати дошкільні навчальні заклади. Олександр Грган продемонстрував, що

100 днів на посаді

докладно володіє всією інформацією щодо району, об'єктивно оцінює «плюси» і «мінуси» та з оптимізмом дивиться у наше спільне майбутнє.

Повну версію звіту читайте на сайті газети «Вишгород», у газеті «Слово» від 18 липня 2015 р. та слухайте програму Вишгородського радіомовлення «Без купюр» 14 липня 2015 р. у [Вконтакті](http://vkontakte).

Колонка редактора

Марина
КОЧЕЛІСОВА

13 липня у малій залі адмінбудинку на пл. Т. Шевченка, 1 у Вишгороді куратор проекту «Соціальна інтеграція та примирення внутрішньо переміщених сімей та дітей у Київській області»

Тарас Івасенко, фахівець проекту Валентина Тимошенко (096-510-6-510), районна служба у справах дітей та сім'ї, районний та новопетрівський сільський центри соціальних служб для дітей, сім'ї та молоді зібрані вимушених переселенців, які інтегруються у вишгородську спільноту, — переважно жінок.

Розпочали із запитань: «Куди ви найперше звернулись, коли сюди приїхали?» (Відповіді: «Пішла до психіатра, бо після обстрілів... Потім згадала психологію з інститутського курсу, взяла у руки всі свої три професії — українську, німецьку, англійську — та пішла працювати до школи»; «Звернулася до урядової «гарячої лінії», до служби у справах дітей»; «У кімнату 26 Вишгородської РДА»).

Обговорили проблеми, способи їх розв'язання (плакати з інформацією для переселенців у громадських місцях; цілодобове чергування у Вишгородській РДА; створення бази даних — своєрідний ярмарок професій: хто що вміє своїми руками безкоштовно зро-

бити для земляків; виготовлення пересувних модулів — масове дешеве житло для переселенців може знадобитися в будь-який момент після чергових обстрілів на Сході; доручення на квартиру тощо надійним людям, що залишилися вдома, на Донбасі, щоб не «націоналізували» вашу нерухомість).

Оперативно створили патріотично налаштовану громадську організацію переселенців (у РДА обіцяли допомоги зі статутами). Словом, поспілкувалися конструктивно: три пенсіонерки, дві вчительки, приватний підприємець (що не хоче сидіти на шії громади), дві домогосподарки та три фахівці проекту.

Серед присутніх були двоє вимушених переселенців, яких знаю особисто: просвітянка Дора Тимошевська та викладач і науковець, «чорнобильський» і учасник активного спротиву російській агресії в Донбасі Володимир Семистяга (читачі газети «Вишгород» знають його за публікацією про «Молоду гвардію»).

Дора Григорівна — втілення інтелігентності: вишукана мова, нерізкі жести, доброзичливий погляд, досвід роботи на українському радіо. Володимир Федорович не можна слухати без болю: планове зрощення цілих міст, переселення — ешелонами — з Росії на Донбас, захоплення з боку РФ викладачів російської і повна байдужість української держави до вчителів і викладачів української (де безкоштовні поїздки мальовничими місцями України переможцям олімпіад з мовознавства?)... Ось вам і пояснення, чому на Донбас російські танки зустрічали квітами і... списками тих, хто ЗА Україну (кого треба покарати «за фашизм»)...

Людина, що майже 2 місяці провела у камері смертників, Семистяга зазначав, що

там було добре, бо у такій же сусідній — з кількома десятками ув'язнених — знущалися над людьми... Палкий прихильник українства гірко констатує, що держава не організувала належним чином прийом тих, хто втік від обстрілів: принизливо-тривале оформлення документів на допомогу, короткі (півроку) виплати — а далі хто як може... Чимало з переселенців, не знайшовши роботи, що дає змогу винаймати квартиру (а це — недешево), повертається додому і намагається пристосуватися там — а за кожного прихильника України треба боротися, вважає Володимир Федорович.

А я думаю про інше: як воно, у солідному вже віці починати все «з нуля»? Шановні читачі, ввімкніть уяву: вам не вільно говорити рідною українською, ви переховуєтесь, рятуєте життя своє і рідних та виїжджаєте, кинувши усе нажите за життя, буквально у капцях на босу ногу... А потім чуєте: «Принесіть довідку, що ви не отримуєте допомогу у Луганську» або «Вони і тут, і там отримують «гуманітарку»...

Життя ламає будь-які стереотипи. «Вата»/«вишиватництво» зашкалює не лише в Донбасі, а й у нас: «Путін — молодець!», «Люди на Донбасі все правильно роблять», «За що боролись, на те і напорились», «Треба було не сюди їхати, а виганяти тих, хто проти України, зі свого регіону»...

А Донбас — таки український, і чинить опір не лише на патріотичних блок-постах. Донбас говорить до нас: слухайте передачі «Війна словами очевидців» Вишгородського районного радіо (офіційна група ВКонтакте) — 17 червня 2015 р. (Володимир Семистяга), 8 липня 2015 р. (Дора Тимошевська).

Пластик для протезів

Влас. інф.

Акція

«Збирай кришки на протези для воїнів» — благодійна акція під таким гаслом стартувала в Україні.

Організатори просять українців здавати пластикові пляшки і окремо кришки від них у спеціальні контейнери, які будуть встановлені в торгових мережах та громадських місцях.

Передбачається, що кришки дробитимуть у гранули і використовуватимуть як сировину для виготовлення протезів, котрі необхідні постраждалим українським військовим і членам добровільних батальйонів.

На один якісний індивідуальний протез необхідно 80 тисяч пляшок з кришками. Розглядається також і варіант продажу сировини.

Акція водночас вирішує дві проблеми — екологічну та соціальну. Її вже підтримали Міністерство екології України, бізнес і багато волонтерів.

Що більше добровольців, бізнесу, мас-медіа візьмуть участь у цій справі, то більший кількості воїнів АТО вдасться повернутися до нормального життя, кажуть волонтери.

У Вишгороді такий пункт є на пров. Квітневому, 1. (Тетяна Луїзова, тел.: 097-61-45-647, 050-823-34-58). Тут приймають пластикові кришки від напоїв. Усі інші, наприклад, від хімічних рідин, не придатні для подальшої переробки.

Тел. менеджера див. :<http://www.ufb.org.ua/sector-blagodijnosti/blagodijnist-v-gromadi/novini-v-ukraini-blagodijnosti-ufb-gromadax.htm?id=4306>

Підготовка до зими

Влас. інф.

Підготовка до наступного опалювального сезону розпочалась ще навесні. Та саме зараз найгарячіші дні для міських комунальників. За інформацією директора КПЖ і КГ Михайла Шененка, виконуються як капітальні, так і поточні ремонти міського житлового фонду.

Так, виконано частковий поточний ремонт покрівель у будинках за адресами: просп. І. Мазепи, 1, 2; вул. Н. Шолуденка, 5; Київська, 5, 9; М. Грушевського, 7; М. Грінченко, 1-а.

Замінено утримувачі запобіжників у електрощитових за адресами: М. Грушевського, 6, 9; Київська, 12; Н. Шолуденка, 3, 6, 7; Дніпровська, 3-а, 4, 5; В. Симоненка, 1-а, 1-б; Набережна, 6-а; просп. І. Мазепи, 12. Звертаємо увагу користувачів: це дуже вартісна процедура, бо саме ці деталі електрощитових — дорогі та користуються «попитом» збирачів кольорового металу. Тож, шановні вишгородці, стежте, щоби у ваших під'їздах не вешталися сторонні підозрілі особи — саме через них ви залишаєтесь без світла та стаєте жертвами неприємних наслідків від аварій на внутрішньобудинкових мережах.

У підвалах буд. 12 на вул. Набережній по стояках замінено 150 кульових вентилів мереж холодного водопостачання та опалення. У роботі активно допомагали мешканці цього будинку.

У травні-червні ц. р. здійснено капітальний ремонт холодного водопостачання за адресами: просп. І. Мазепи, 1, Т. Шевченка, 7. Розпочато капітальний ремонт холодного водопостачання та каналізації за адресою: просп. Т. Шевченка, 5. Ведеться підготовка до капітального ремонту холодного водопостачання за адресою: В. Симоненка, 7.

Закуплено фарбу для щорічного підфарбування елеваторів у теплопунктах — для запобігання корозії. Із затримкою, та все ж закуплено сальниковий ущільнювач для чавунних засувок на трубах внутрішньобудинкових мереж опалення — і нині слюсарі-сантехніки отримують матеріали та ведуть підготовчі роботи. На сьогодні до опалювального сезону готово 50 % житла (фарбування і ущільнення — не враховано).

Нагадуємо мешканцям комунального житлового фонду: з вимогами і зауваженнями щодо опалення телефонуйте до КПЖ і КГ (04596) 25-049 або +38 068 345-11-44 (диспетчерська служба працює цілодобово).

Головний інженер КПЖ і КГ Ігор Свистун розповів нашому кореспонденту, що у повному розпалі і підготовка до Дня міста. Чимало гілок зламало під час останнього буревію, тому міські комунальники здійснюють санітарну очистку порослі та кронування сухих дерев на просп. І. Мазепи, 1, 5 та біля пошти.

Косять траву біля кювету (вул. Н.

Шолуденка, 6-в, 6-г). По місту інтенсивно йде збирання піску попід бордюрами і на проїжджій частині, після чого дерева і бордюри будуть побілені та донанесена дорожня розмітка.

Вже у завтрашніх планах — ремонтні роботи по зовнішньому та декоративному освітленню: ялинки, інші дерева та, власне, весь просп. І. Мазепи, дах на просп. Т. Шевченка. 2-г, 2-д і на пл. Т. Шевченка, 1. Будуть прибрані та пофарбовані автобусні зупинки на вул. Набережній. У центрі міста додатково встановлять 100 бетонних урн для сміття.

Бригада дорожніх робочих і дворників, а також весь колектив КПЖ і КГ бере активну участь у заходах з підготовки до Дня міста. Міська рада має закупити три тонни хлорного вапна, щітки для побілки, фартухи, гумові рукавиці, пластмасові відра, пакети для сміття.

***

КПЖ і КГ перепрошує мешканців багатопверхівок за тимчасові незручності. 11-12 липня вийшли з ладу обидва сміттєвози. Один вже відремонтовано.

На виконання рішення сесії міськради має пройти тендер та закупка спеціальної техніки для КПЖ і КГ. Вже придбано авто МДК — машину комбіновану для цілодобового утримання доріг (посипання під час ожеледиці та поточне прибирання). На часі — аварійка для сантехнічного відділу та трактор-навантажувач.

Народних умільців — до «круглого столу»

Валерій ВИГОВСЬКИЙ

Вишгород із його чудовими історико-культурними та археологічними пам'ятками має всі потенційні передумови стати туристичною Меккою. Як швидко повернути місту велич Княжої доби та обернути його на прибутковий клондайк? Як спільними зусиллями відродити й популяризувати туристичну привабливість краю, а мешканців міста забезпечити роботою та заробітками?..

Як депутат Вишгородської міськради, голова Благодійного фонду «Покоління», організатор «Фестивалю на Межигірському узвозі» та інших масових культурно-просвітницьких заходів — запрошую народних умільців, виробників сувенірної продукції, майстрів народних промыслів, підприємливих осіб та всіх охочих взяти участь в обговоренні за *круглим столом* питання розвитку туризму у Вишгороді. Зі свого боку, готовий презентувати програму розвитку туристичної галузі у місті, яка в доволі короткий термін забезпечить роботою значну кількість вишгородців.

Для участі у засіданні *круглого столу* звертатися за тел: **093-449-66-34 (Анастасія).**

Очисні споруди на Набережній

Удвічі
чистіше,
ніж у Дніпрі

Влас. інф.

ФОТО — Андрій МАКСИМОВ, «Вишгород»

У Вишгороді відбулися анонсовані у № 26 газети «Вишгород» від 27 червня 2015 р. (див. стор. 3) громадські слухання щодо очисних споруд на вул. Набережній. Ідеться про випарувач-збирач дощових вод — озеро між автобусними зупинками «Чайка» і «К/Т «Мир». Туди ж виходить і «одягнена» в бетон річка Монашка.

Вишгородці добре пам'ятають повені та танення снігу, які піднімали воду настільки, що вся проїжджа частина вул. Набережній була затоплена, а автобуси буквально «плавали» на цій ділянці чи змушені були перевозити пасажирів до Києва верхньою дорогою — через «Карат».

Кілька років тому дощова вода полинула прямо у Дніпро, що викликало чисельні на-

рікання і спекуляції політичного відтинку. Та мешканцям Пісків і вул. Київської було не до чужих «розбірок» — і вони звернулися до Вишгородського міського голови. Віктор Решетняк давно плекав мрію про облаштування вул. Набережній у рекреаційну зону, тож дав відповідні доручення — і апарат виконкому міськради став клопотатися про очисні споруди.

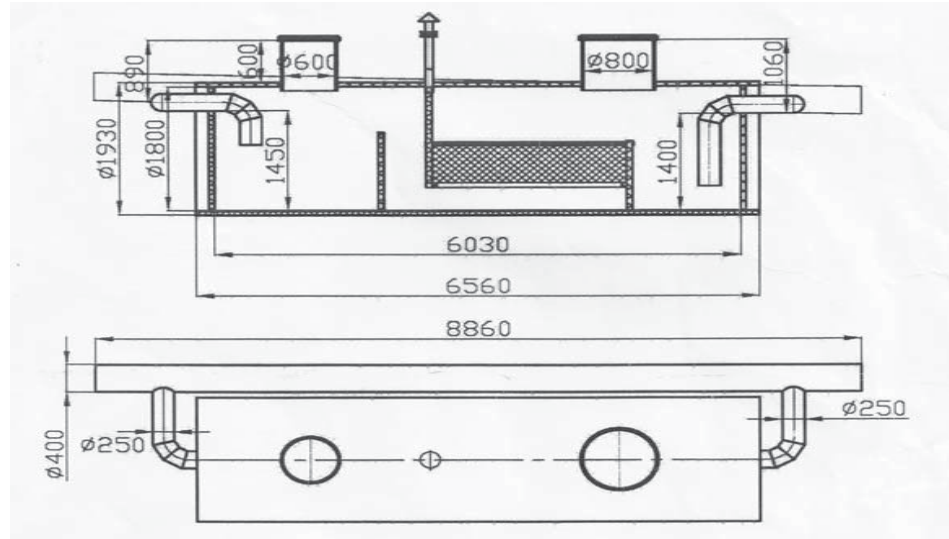
Врешті «достукалися» до обласних структур, область виділила кошти — і «Київводресурси» (начальник М. Урупа) та ДП «Проектно-технологічне бюро» ІВПІМ НААН (директор С. Рябков) розробили проект реконструкції системи водовідведення з метою захисту від підтоплення території міста Вишгорода.

На презентації директора ДН «Проектно-технологічне бюро» Інституту водних проблем і меліорації НААН Сергія Рябкова були присутні заступник Вишгородського міського голови Олександр Ростовцев, начальник відділу міс-

тобудування та архітектури Тетяна Зайченко, спеціаліст 1 категорії цього відділу Інна Дудар, депутат районної ради Олег Опімах, депутат міської ради Віталій Кутаф'єв, головний редактор газети «Вишгород» Марина Кочелісова, а також громадські, зокрема — ПП Віталій Варченко, представник інформаційного агентства «Життя міста» Ігор Дунайський, голова Громадської ради Ігор Тихан, головний лікар КЗ «ВРЦПМСД» Олексій Черняхівський, голова ВРГО «Ап Таун» Олексій Ростовський, директор КП ВРР «Навчально-спортивна база» Вікторія Кулакова, заступник керівника ініціативної групи «Об'єднання «Самопоміч» Сергій Новік.

Запитання стосувалися екології, благоустрою та перспектив: так, городяни хочуть не лише ходити широким (1,5-2 м) тротуаром повз озеро, а відпочивати там, тож пропонували очистити зливної води ДО потрапляння її у озеро. Заступник міського голови Олександр Ростовцев пояснив, що це — у майбутніх планах. Поки що ж фільтр (див. креслення) дозволить зробити води після очистки удвічі чистішими, ніж у Дніпрі, а головне — регулювати рівень води, що убезпечить від затоплень.

Докладніше про модуль очищення стічних вод та проект реконструкції системи водовідведення — чит. **на сайті газети «Вишгород»**

Презентація детального плану — 28 липня

Офіційно

Керуючись ст.ст. 19, 21 Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності», Постановою Кабінету Міністрів України від 25 травня 2011 року № 555 «Про затвердження Порядку проведення громадських слухань щодо врахування громадських інтересів під час розроблення проектів містобудівної документації на місцевому рівні», повідомляємо

Основні показники по детальному плану

- Загальна площа території, яка входить у межі території проектування, — 100 000 м².
- Ділянка під житлову забудову — 10 шт.
- Загальна площа ділянок під забудову — 8725,6 м².
- Ділянка під город — 72 шт.
- Загальна площа ділянок під город — 37 498,1 м².
- Площа земельної ділянки під об'єкти загального користування: 7 435,4 м² у тому числі:
  - територія під споруди загального користування — 479,0 м²;

про початок процедури розгляду та врахування пропозицій громадськості у проект детального плану території, що розташована на вул. Н. Шолуденка в м. Вишгороді Київської області, розробленого відповідно до рішення Вишгородської міської ради № 41/37 від 05 грудня 2014 року.

Замовник детального плану території,

- майданчики для тимчасової стоянки автомобілів та збирання сміття — 345,9 м²;
- дороги та проїзди — 6 610,5 м².
- Площа земельної ділянки, зайнята під інше, яка входить у межі території проектування: 46 340,9 м² у тому числі:
  - існуюча житлова забудова — 13 864,0 м²;
  - існуючі дороги та проїзди — 2180,5 м²;
  - охоронна зона ЛЕП — 12 854,6 м²;
  - землі Вишгородської міськради, які не придатні для використання, — 17 441,8 м².

що розташована на вул. Н. Шолуденка, м. Вишгород Київської області — Вишгородська міська рада.

Розробник — Фізична особа-підприємець **Колева Людмила Франківна.**

Ознайомлення з матеріалами детального плану території (що розташована на вул. Шолуденка, м. Вишгород Київської області) — за адресою: 07300, Київська обл., м. Вишгород, пл. Т. Шевченка, 1, каб. 62 — з 20 липня по 20 серпня 2015 року.

Відповідно до ч. 6 ст. 21 Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності», пропозиції до проекту містобудівної документації надаються до виконавчого комітету Вишгородської міської ради у письмовому вигляді із зазначенням прізвища, ім'я та по батькові, місця проживання, особистим підписом і повинні містити обґрунтування з урахуванням вимог законодавства, будівельних норм, державних стандартів та правил.

До участі в громадських слуханнях запрошуються керівники підприємств, установ, об'єднань, фізичні та юридичні особи, представники громадських організацій.

Строк надання пропозицій: з 20 липня по 20 серпня 2015 року.

Процедура розгляду та врахування пропозицій громадськості передбачає наступні інформаційні заходи: брифінги, презентація, розповсюдження брошур, прилюдне експонування тощо.

Презентація матеріалів детального плану території відбудеться 28 липня 2015 року о 14-й годині в приміщенні адміністративного будинку за адресою: 07300, Київська обл., м. Вишгород, пл. Т. Шевченка, 1, II поверх, малий зал засідань.

Посадова особа, відповідальна за організацію розгляду пропозицій: начальник відділу містобудування та архітектури Вишгородської міської ради — Зайченко Тетяна Вікторівна.

Телефон для довідок: 045(96) 54-554.

Великі греблі

Мала ГЕС — в Олевську!

Інна РУСНАК

ФОТО — Володимир ЖУК, спеціально для «Вишгорода»

Щирі вітання і найтепліші слова подяки за самовіддану працю та вагомий внесок у гідроенергетику України звучали на адресу професора, академіка, президента ВГО «Асоціація «Укргідроенерго» та «Український комітет з великих гребель» Семена Ізрайлевича Поташника з нагоди ювілейного дня народження, яке дружною когортю побратимів, колег, друзів, рідних відзначали на малій батьківщині іменинника — в місті Олевську, що на Житомирщині.

Це лише невеликий перелік усіх керівних посад, нагород та надбань Семена Ізрайлевича, адже його наполегливості, цілеспрямованості, відданості, завжди вірним важливим рішенням, силі духу та невтомності у подоланні життєвих і трудових бар'єрів можна лише по-доброму позаздрити і щиро порадіти за нього. Бо не кожному присвоюється звання «Людина року» за версією Американського біографічного центру. Не кожному таланить бути удостоєним «Нагороди ХХ століття за досягнення» від Міжнародного біографічного центру Кембриджа.

А він це зумів! Йому це вдалося! Довів усьому світу свою високопрофесійність, фаховість і талант завжди досягати поставленої мети якомога швидше й найефективніше, при цьому щиро роздаровуючи досвід і знання тим, хто поруч. Пригадуємо нашу недавню розмову із Семеном Ізрайлевичем у Вишгороді, коли він із величезним захватом і неабиякою втіхою розповідав про невідому випадковість, про стежки-дороги, на котрих поталанило зустрітись ще під час перебування на посаді першого голови Енергоринку із прекрасною жінкою, як виявилось згодом, землячкою, батьки якої добре знали родину Поташників, — нині заступником голови ПАТ «Ощадбанк» Іриною Земцовою. Саме вона якось під час однієї із зустрічей-відвідин рідного Олевська разом із Семеном Ізрайлевичем запропонувала: «Давайте залишимо пам'ять про свою батьківщину — побудуємо там ГЕС!»

Тож найбільшим і найціннішим подарунком до дня народження стало для Семена Поташника спільне розширення

засідання в Олевській міській раді Президій Всеукраїнських громадських організацій «Асоціація «Укргідроенерго» та «Український комітет з великих гребель» стосовно спорудження Олевської малої ГЕС. Хлібом і сіллю зустріли олевчани видатних візитерів, бо ж не часто випадає нагода приймати на гостинах одразу двох Героїв України — Семена Поташника та Володимира Петренка: коровай на вишитому рушнику дівтора вручила почесному жителю міста Олевська Семену Поташнику, а також подарувала імениннику гарну українську пісню про рідний край.

Перш ніж перейти до обговорення важливих питань, зі словами вітань до ювіляра, чий перебування на Житомирщині — знакова й важлива подія, безумовно, для всіх, звернувся Олевський міський голова Анатолій Повар, який запевнив у тому, що влада міста радо йтиме на зустріч і співпрацюватиме із членами Асоціації та Комітету, аби заплановане будівництво ГЕС на ріці Уборть якомога швидше набуло значних обертів. Члени Президій, колективні, індивідуальні члени Асоціації та Комітету, запрошені перейшли до порядку денного, котрий передбачав затвердження та прийняття рішення про проектування Олевської малої ГЕС.

Першим було розглянуто питання про членство в Асоціації, доповідач якого, перший заступник генерального директора ПАТ «Укргідроенерго» Семен Поташник представив загалу колег, членів Асоціації та присутніх на зібранні, а також коротко розповів про їхню важливу роль, значущість та вагомий внесок у гідроенергетичну промисловість держави. Стосовно створення та реалізації програм розвитку малої гідроенергетики, її потенціал та перспективу саме в районних центрах, віддалених містах та селах, аби значно підвищити рівень життя певного населеного пункту на периферії (бо наявність ГЕС — це й до того ж розвиток туризму та інфраструктури), виступив віце-президент ВГО «Асоціація «Укргідроенерго» Олександр Карамушка.

Головний спеціаліст, керівник робіт із проектування Олевської МГЕС Ігор Сташук презентував членам засідання техніко-економічне обґрунтування даного питання, де «Укргідропроект» розглядалося два варіанти малої ГЕС: без захисних дамб і з їхнім влаштуванням, а також, власне, сама

Семен Ізрайлевич Поташник з донькою Жанною біля батьківської хати в Олевську

будівля гідроелектростанції з використанням водогосподарських та водоенергетичних розрахунків. Також мова йшла і про зміни у нормативно-законодавчій базі розвитку відновлювальної енергетики в Україні, дію закону «Зеленого тарифу» тощо, котрі широко роз'яснили віце-президент ВГО «Асоціація «Укргідроенерго» Олександр Нікіторович, президент ТОВ «Енергоінвест» Володимир Житник та директор юридичної компанії «Трансенергоконсалтинг» Світлана Голікова.

А на завершення слово взяв перший віце-президент ВГО «Асоціація «Укргідроенерго», генеральний директор ТОВ «НТК «Енпаселектро» Юрій Бондаренко, зацентрувавши увагу на всіх чотирьох пунктах порядку денного, котрі були прийняті одностайно.

Учасники засідання побували також на екскурсії: із цікавістю слухали розповідь про храм Римсько-католицької парафії Воздвиження Святого Хреста, муровану православному церкву Святого Миколая 1596 р. — класичний взірць укріпленого храму українського середньовіччя зі стінами товщиною майже 2 метри та вузькими вікнами-бійницями.

Здійснили захопливу подорож сторінками історії, відвідавши Олевський районний краєзнавчий музей, де відкрито зали бойової слави, природи, старожитностей, триває розробка експозиції зали сучасності. Але найтрешнішим став візит до затішного обійстя з невеликою ошатною дерев'яною хатиною, що, здається, дотепер іще зберегла дух родинного вогнища Поташників, де 25 травня 1930 року з'явився на світ Метр енергетики — Семен Ізрайлевич Поташник.

Цікавий табір для дорослих

«Знайомтесь: Пласт»

У гармонії з природою

Три головні обов'язки пластуна:
— бути вірним Богові і Україні;
— допомагати іншим;
— жити за Пластовим законом та слухатися пластового проводу

Мета Пласту — сприяти всебічному, патріотичному вихованню та самовихованню української молоді на засадах християнської моралі; спираючись на ідейні засади Пласту, виховувати молодь як свідомих, відповідальних і повновартісних громадян місцевої, національної та світової спільноти, провідників суспільства

Розмовляла Ярослава БЕНЬ

ФОТО — архів Вишгородської станиці Пласту

Події, якими останні два роки живе країна, змінили і продовжують змінювати нас. Усвідомлення себе українцями, гордість і повага до свого народу, прагнення бути активним у своїй спільноті — це той безцінний досвід, що здобуємо і намагаємося утримати сьогодні.

Виховання дітей та молоді в любові й повазі до своєї країни — основне «капіталовкладення», яке гарантуватиме подальший розквіт України.

Однією з найстаріших організацій, мета якої — патріотичне виховання, є Національна скаутська організація України «Пласт», що існує вже понад сто років.

У серпні біля Вишгорода працюватиме табір «Знайомтесь: Пласт» для дорослих, які прагнуть активно долучитися до виховання дітей та молоді нашого міста, району і цікавляться пластовим рухом.

Детальніше про Пласт і табір ми дізналися у розмові з пластункою Оксаною Хмеленко, яка є комендантом (ке-

рівником) табору:

— Гадаю, детально розповісти, хто такі пластуни, не потрібно, адже більшість бачили скаутів у фільмах. Багато хто пам'ятає піонерів, які взяли за основу скаутську методу, перекоївши її на радянський лад.

Скажу лише, що Пласт був створений ще до Союзу, в 1911 році, як національний варіант англійського скаутингу, що на той час швидко поширювався у світі. При цьому було використано досвід світового руху та національні традиції українського народу. Пласт є всеукраїнською громадською організацією, яка налічує в Україні понад 6 000 дітей і дорослих (наші осередки діють практично в усіх областях).

— А у Вишгороді?

— Пласт у Вишгороді розпочав свою історію ще в 90-х роках минулого століття і з більшою чи меншою активністю діє дотепер. Наші наймолодші пластуни — *пташата* — разом із батьками недавно повернулися з табору, а новачки зі своїми виховницями зараз таборують на Львівщині.

— Але ж пластуни — це переважно діти, а цей табір для дорослих...

— Стати пластуном можна в будь-якому віці. Тож табір задуманий як ознайомчий курс для дорослих вишгородчан, які хочуть більше знати про організацію та активно долучитися до розвитку Пласту в районі. Ми сподіва-

ємося, що після табору Вишгородський район стане найчисленнішим осередком Пласту в Україні.

— А чим доросла людина може займатися в Пласті?

— Дорослий може стати виховником і працювати з *новацтвом* (дітьми 6-11 років) або *юнацтвом* (підлітками 11-18 років), бути інструктором у певній ділянці, допомагати у веденні адміністративної роботи місцевого осередку або долучатися до соціально орієнтованих проектів Пласту.

— Коли і де проходитиме табір, як можна взяти участь?

— Ознайомчий наметовий табір проходитиме з 7 по 13 серпня поблизу Вишгорода. Плануємо теоретичну частину поєднати із практичним пластуванням, адже пластуни вчать жити в гармонії з природою. На учасників чекають приємні сюрпризи, зокрема заняття з каякінгу, «Княжі пригоди» в День міста Вишгорода та добра справа, спрямована на допомогу нашій армії.

Щоб взяти участь у таборі, необхідно заповнити зголошення, форму якого можна отримати в нас — або знайти у [Facebook сторінку «Ознайомчий табір «Знайомтесь: Пласт»](#).

Контакти:

067-527-22-07 (Анна)

097-978-12-24 (Оксана)

email: o.khmelenko@plast.org.ua

День міста по-пластовому

У День міста Вишгорода (09 серпня) чекаємо всіх на Дні відкритих дверей. Віхи історії перенесуть Вас до Княжого Вишгорода, то ж не зволікайте та на табір завітуйте.

P.S. У цей день чекаємо малючків, бабусь і дідусів, кумів, сватів і всіх-всіх-всіх.

Програма дня:

14.00 – 15.00 (заїзд гостей табору)

15.00 – 15.15 (екскурсія табором)

15.15 – 16.30 (співи, ігри, банси)

16.30 – 18.00 (велика гра «Пошук княжого скарбу»)

18.00 – 18.30 (майстер-клас)

18.30 – 19.30 (вечеря)

19.45 – 20.15 (закриття дня)

20.20 – 22.00 (святкова ватра)

Вишгородська станиця Пласту

Вважати недійсним втрачений Державний акт на право власності на земельну ділянку, яка розташована за адресою: Київська область, Вишгородський район, с. Пилява, ЯЛ № 340866, Державний акт на право власності на земельну ділянку, виданий на ім'я Олександра Юрійовича БЕЗУГЛОВА, який проживає м. Київ, вул. Старонаводницька, буд. 4, кв. 82 (рішення Богданівської сільської ради № 241-27-5 від 07.09.2010 р.), земельна ділянка площею 0,2500 га, цільове призначення — для ведення особистого селянського господарства

Вважати недійсним втрачений Державний акт на право власності на земельну ділянку, яка розташована в с. Пилява Вишгородського району Київської області, серія ЯЖ № 210832, кадастровий номер 3221880803:15:086:0703, виданий на ім'я Тетяни Миколаївни БЕЗУГЛОВОЇ 13 жовтня 2010 р. управління земельних ресурсів у Вишгородському районі Київської області

Вважати недійсним втрачений Державний акт на право власності на земельну ділянку, яка розташована в с. Пилява Вишгородського району Київської області, серія ЯЛ № 153688, кадастровий номер 3221880803:15:125:0702, виданий на ім'я Тетяни Миколаївни БЕЗУГЛОВОЇ 24 жовтня 2011 р. управління Держкомзем у Вишгородському районі Київської області

Валентина ЯКОВЕНКО
ФОТО — автор, «Вишгород»

Плетемо сітку миру

По-жіночому

Чуємо іноді: в українського народу немає майбутнього, українська нація вимереже... Але насправді все більше зустрічаємо свідомих, патріотично налаштованих українців, усе частіше чуємо рідну мову, а на тлі безгрошів'я переважної більшості людей бачимо безпрецедентний

факт їхньої безкорисної допомоги нашим бійцям, які захищають державу на Сході. Багато таких і в нашому місті.

У центрі Вишгорода, ательє «Ательєра», що у дворі кафе «Коза Ностра», група жінок різного віку (від 23 до 60 років) та різних професій, об'єднавшись біля господині ательє Юлії Тригуб, зустрічаються за спільним заняттям — плетінням маскувальних сіток для наших бійців. Робота ця потребує певних матеріалів, які треба дістати, і часу, якого завжди обмаль (у кожної — сім'я, діти, робота). Та от бажання у жінок вистачає завжди.

І, якщо над першою сіткою для батальйону «Донбас» трудилися два місяці, то вже четверту (набравшись досвіду і підготувавши достатньо матеріалу) — закінчили за п'ять днів. Саму сітку, міцну, рибацьку, привіз батько Олени Виноград, тканину надали небайдужі вишгородці та й самі жінки принесли з дому.

Одна з них — диспетчер ЖЕКу Ніна Шкільна. Її старшого сина, який рік перебував у зоні АТО, змінив молодший — рядовий 72-ї бригади, для якої і призначена маскувальна сітка.

У ній — рятівна енергетика не лише небайдужих дорослих, а й їхніх дітей. Досить

професійно допомагали матусям семирічна Поліна — донька Євгенії Дімітріу, шестирічна Софія — Юлії Тригуб, Артемій (шість із половиною років) — Олени Виноград, Син Анжели Шокотенко Владик (чотири з половиною років) — по дорозі з дитсадочка завжди запитує: «Мамо, підемо допомагати армії?» і ретельно підносить старшим клаптики тканини.

По закінченні роботи Анжела Шокотенко написала нашим воїнам:

«Создали для вас ковер,
Шитый тканями узор.
Мы старались, мы трудились,
Чтоб вам это пригодилось,
Чтоб волшебный наш покров
Уберег вас от врагов
И от всякой от беды,
И развязанной войны!
Возвращайтесь к нам скорей!
Победим мы москалей!
Украине в мире жить
И детей своих растить!
Верим сильно в вас и ждем,
Знайте, вас не подведем!
Будем вас с любовью ждать
И еще ковры вязать!..»

Тепер усі гуртом взялися виготовляти ще й маскувальну кікімору степову.

Олена Роговенко, Валентина Карчевська, Наталія Запека, Надія Стецюк, Людмила

Добровольська, Оля Хоменко, Галина Грищенко, Тетяна Гецько, Світлана Пенкова (переселенка з Луганська), Тетяна Довгаль (із Краматорська) запрошують до гурту всіх охочих допомогти армії. Технологія плетіння маскувальних засобів доступна кожному: для цього найперше потрібні натуральна тканина природних кольорів, рибацька сітка та мішкочина для кікімори. (Детальніше — за тел: (096) 135 09 37, Юлія).

Проте жінки не обмежуються лише цією роботою. Вони сушать овочі для борщів, які переважно купують за власні кошти (пальці Валентини Карчевської, Ніни Шкільної поховали від чистки цибулі). Таким чином готують не лише капусту, буряк, моркву, а й вітамінні набори — горіхи, фрукти (співпрацюють з Кухарською сотнею Києва, координатор цього напрямку Людмила Кулініч); плетуть шнури для виживання (у вигляді браслета), які витримують на розрив до 150 кг (у разі потреби варто смикнути за карабін — і матимеш 5 метрів міцної мотузки); шують білизну для воїнів (співпрацюють зі столичною «Мадам Труссо»).

І жінки це не вважають обов'язком. А визначають свою позицію по-жіночому: «так нам підказує серце», «так зберігаємо здоров'я і життя наших бійців», «так прискороємо мир».

Виставка

«Дивоцвітом розмовляє з нами...»

Галина МАКАРЕНКО

ФОТО — Олександр КОНОНЕНКО, «Вишгород»

У Національному культурно-мистецькому комплексі «Мистецький Арсенал» відбулася масштабна ретроспектива робіт видатної майстрині ХХ сторіччя Катерини Білокур. Можливість оглянути цю виставку отримали і члени клубу «Майстриня», що діє при Вишгородському територіальному центрі соціального обслуговування.

На виставці представлено майже весь творчий доробок Катерини Білокур — близько сотні шедеврів. Організатори склали її з експонатів Музею українського народного декоративного мистецтва, Яготинського історичного музею, інших провідних українських музеїв та приватних колекцій.

Ім'я Катерини Василівни Білокур добре відоме в Україні. Проте, чи кожен із нас зрозумів усю глибину таланту цієї самобутньої, одержимої пристрастю до малювання жінки? Певно, що ні. І саме тому куратор виставки «Катерина Білокур. Хочу бути художником» Аліса Ложкіна і задумала цю експозицію: «Виставка — привід переосмислити Білокур у контексті українського мистецтва не лише двадцятого сторіччя, а й загалом. Це не наївна художниця, яка просто малювала квіточки. Це художник світового рівня зі своїм виразним рядом, мовою і унікальністю».

Усім членам клубу «Майстриня» також добре відома біографія Катерини Білокур, бо й самі причетні до когорти митців — малюють, вишивають, пишуть вірші... Однак, слухаючи екскурсовода, вони по-новому співпереживали жінці, яка була змушена пожертвувати своїм особистим щастям заради того, щоб займатись мистецтвом, яка не мала підтримки навіть власних батьків, а самі лише насмішки та докори, яка ніколи не ходила до школи, а все, що знала, то було здобуто самотужки, підказане богданівським вчителем Іваном Григоровичем Калитою, котрий умів малювати...

Не можна без трепету і співчуття слухати, як намагалась вона пробитися у великий світ Мистецтв і як щораз отримувала поразку: у 1924 році подає документи у Миргородський художньо-керамічний технікум, але їй відмовляють через відсутність атестата про середню освіту, 1928 року з тих же причин не може вступити і до Київського театрального технікуму. Через сімейні обставини не може перебраться і до Києва, де було чимало художніх шкіл, де виставлялись твори великих художників, де кипіло мистецьке життя...

І все ж Всевишньому було угодню, щоб ця самобутня талановита майстриня не загубилась у сірих буднях і незгодах, не потонула у важкому селянському побуті, а піднеслась до вер-

шин майстерності, створила шедеври, які не підвладні часові, які вражають і будуть вражати ще не одне покоління своєю витонченістю, точністю передання кожного пелюсточки, кожного листочка. Таким подарунком долі для Катерини Василівни стала підтримка української співачки Оксани Петрусенко, Полтавського обласного та Київського центрального Будинків народної творчості.

І завдяки цій підтримці ми сьогодні маємо змогу споглядати її неперевершені картини, де основними «героями» є квіти, гармонійно укладені за композиційним задумом художниці, наче заримовані як вірші, — це чи возвеличення самої природи та хліборобської праці, чи замріяне надвечір'я, де втомлена душа знаходить відпочинок, чи синій ранок, який наснажує бадьорістю і надією, чи споконвічний український оберіг, який захищає від біди, чи паростки молодого життя, яке має виходити у цей світ тільки у світлих шатах, затінене від усіх негараздів...

І коли дивись на ці картини у наш нелегкий час гостросоціальних потрясінь, коли ми всі потребуємо надії, то душа сама підказує, де шукати таку надію — учасники відкриття виставки (а їх було понад тисячу) і всі ті, хто приходить на цю виставку щодень, переконані, що ця надія живе у чуттєвих і глибоких творах Білокур, які народжені великим болем душі, але випромінюють таку надзвичайну енергію позитиву, до якої прагнеш доторкнутись і наснажитись ще і ще, і якою прагнеш поділитись.

... Натюрморти, пейзажі-краєвиди, портрети, автопортрети і все ж основне — квіти. Чому квіти? Певно, тому, що вона завжди відчувала їх магнетизм, вони завжди для неї були живими істотами, які мають душу і з радістю розкривають її людям назустріч. «Я була маленькою дівчинкою, — згадувала Катерина Білокур, — і мене мати тримала на руках, бо я дуже плакала. І я не пам'ятаю гаразд обличчя матері, але добре пам'ятаю сусідку у вишитій сорочці, яка серед незеленої трави зірвала два зелених-зелених листочки, а поміж ними листочками була малесенька синя квіточка. І подала мені малій. То моє ество ніби затріпотіло від радості. І я простягла руку до тієї квіточки і тоді вже перестала плакати». З тих пір, милуючись квітами, малюючи квіти, вона наче ховалась за ними від труднощів життя, не розділяла думки, коли хтось бачив прекрасне тільки у букеті, який комусь можна подарувати, і за все своє життя не зірвала жодної квітки.

... Визнання таки прийшло до самобутньої майстрині, яка, як сказала під час відкриття виставки директор Мистецького арсеналу Наталя Заболотна: «Купила цей квіток у вічність ціною свого життя і здоров'я». Її три картини — «Цар-Колос»,

«Берізка» й «Колгоспне поле» — були включені до експозиції радянського мистецтва на Міжнародній виставці в Парижі в 1954 році. Пабло Пікассо, побачивши їх, не втримався: «Якби ми мали художницю такого рівня майстерності, то змусили б заговорити про неї цілий світ!» Вона отримала чимало нагород, на честь видатної народної майстрині встановлено державну премію ім. К. В. Білокур, якою із 1990 року нагороджують найталановитіших народних майстрів. Та головне визнання — це що її без всяких титулів вважають істинно народною художницею.

Ділячись враженнями, члени клубу «Майстриня» зауважували, що це не просто відвідування виставки, це була зустріч із прекрасним, це був ковток надзвичайно позитивної енергетики, яка дає сили, наснагу, повертає спокій у створення душі... Ольга Дяченко, вишгородська поетеса, висловила свої почуття і враження власним віршем, присвяченим Катерині Білокур, і з автографом подарувала його Мистецькому арсеналу. До речі, написати цей вірш її сподвигла розповідь іншої вишгородської майстрині — художниці Жанни Захарової — про подорож у Богданівку, на батьківщину Білокур. Катерина своїми картинами як «дивоцвітом розмовляє з нами»...

...І папороті цвіт на полотні

Виставка

Олександр КОНОНЕНКО

ФОТО — автор, «Вишгород»

У актовій залі Вишгородської центральної районної лікарні — виставка робіт вишгородських майстринь — вчительки образотворчого мистецтва Жанни Захарової та лікаря-рентгенолога Світлани Жовтоброх.

В один із днів роботи виставки її відвідали учасники клубу «Майстриня» Вишгородського районного територіального центру соціального обслуговування (надання соціальних послуг).

«Багато хто з них і сам малює чи вишиває, — розповідає завідувача відділенням соціально-побутової адаптації терцентру Ірина Войтенко. — Отож їм цікаво було поспілкуватися з авторами виставки, як зі своїми колегами, прокоментувати кожен виріб, висловити свої враження».

А представлені експонати треба

розглядати кожен окремо, щоб висловити усі емоції і почуття, які викликали чарівні букети, створені пензлем і нитками. Жанна Кирилівна — малює. Її творчий доробок уже не сплутаєш з якимось іншим автором, а такого «Цвіту папороті», від якого перехоплює подих, не знайдеш навіть у іменитих майстрів. На цій виставці відомо на Київщині майстриню супроводжували також її легендарні глиняні «персони» — Одарка і Карась, композиції «Засновники Києва», «Вареники», «З ярмарку»...

А ось Світлана Іванівна квіти вишиває — нитками і бісером. Відразу й не зрозумієш — це картина чи фото. Адже в трояндах — кожен відтінок кольору, кожна тінь чи сонячний відблиск, навіть маленькі росянки...

Відвідувачі зійшлися на думці, що подібні експозиції потрібно організувати для ширшої аудиторії, оформляти у більш вишукані оправи, як справжні дорожочинності — бо вони того варті.

Високошвидкісний Інтернет МТМ. Тел.: (093) 366-16-66; (095) 545-15-33; (098) 201-22-66

ПОНЕДІЛОК, 20 ЛИПНЯ

Table of TV programs for Monday, July 20, 2015, including channels like Канал 1+1, UT-1, ТОНІС, СТБ, НТН, МЕГА, ІНТЕР, ТРК «КИЇВ», and NATIONAL GEOGRAPHIC CHANNEL.

ВІВТОРОК, 21 ЛИПНЯ

Table of TV programs for Tuesday, July 21, 2015, including channels like Канал 1+1, UT-1, ТОНІС, СТБ, НТН, МЕГА, ІНТЕР, ТРК «КИЇВ», and NATIONAL GEOGRAPHIC CHANNEL.

СЕРЕДА, 22 ЛИПНЯ

Table of TV programs for Wednesday, July 22, 2015, including channels like Канал 1+1, UT-1, ТОНІС, СТБ, НТН, МЕГА, ІНТЕР, ТРК «КИЇВ», and NATIONAL GEOGRAPHIC CHANNEL.

ЧЕТВЕР, 23 ЛИПНЯ

Table of TV programs for Thursday, July 23, 2015, including channels like Канал 1+1, UT-1, ТОНІС, СТБ, НТН, МЕГА, ІНТЕР, ТРК «КИЇВ», and NATIONAL GEOGRAPHIC CHANNEL.

